

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de maig del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia petició de citació a judici de data 27.02.14, en l'Audiència del dia 11.04.14, la representació processal de l'entitat bancària A SA (A), formulà demanda en reclamació de quantitat contra la societat B SL i els Srs. G.F.B. i F.M.J.R., mitjançant la qual sol·licitava que es condemnés a aquests darrers, de forma conjunta i solidària, a pagar la quantitat global de 20.156,41.- euros, incrementada amb els interessos liquidats trimestralment i calculats al tipus per a "descoberts" segons l'Associació de Bancs Andorrans des del 05.04.14 –data de la liquidació– i fins al seu total pagament, més les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

II.- En data 07.11.14, la representació processal de la part defenent es va oposar a la demanda i va articular demanda reconvençional.

III.- Les parts van replicar i duplicar de forma oportuna reproduint les seves pretensions, amb oposició de la representació processal de la part agent en relació a la demanda reconvençional de contrari.

IV.- Obert el judici a proves, van ser practicats els diferents mitjans probatoris proposats pels litigant.

V.- Les parts van formular escrit de conclusions en què van reproduir les seves pretensions inicials.

VI.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 20.09.17, amb la següent part decisòria:

“Que donant lloc a la demanda interposada per l'entitat bancària A, SA., i desestimant la reconvençional interposada pels defenents contra la primera, ha de condemnar solidàriament a la mercantil andorrana B, SL.; i els Srs. G.F.B. i F.M.J.R. a pagar a l'agent la suma de 20.156,41 € amb els interessos liquidats trimestralment i calculats al tipus per a “DESCOBERTS” successivament en vigor, segons l'ASSOCIACIÓ DE BANCS ANDORRANS a partir del dia 6 d'abril de 2014 – endemà de la darrera liquidació- fins al seu total pagament sense perjudici que, en seu d'execució de sentència, correspongui a aquest Tribunal vetllar per a que aquests no puguin ésser entesos com a abusius, segons allò disposat al Fonament de dret Quart de la present resolució, així com a satisfer les costes judicials causades per la demanda principal com per la reconvençional plantejada, inclosos els honoraris d'advocat, procurador i pèrit a acreditar en període d'execució de sentència.”

VII.- Contra l'esmentada resolució formulen recurs d'apel·lació els Srs. G.F.B. i F.M.J.R., i en virtut dels arguments exposats en el seu escrit de conclusions, demanen la revocació de la sentència d'instància.

Per escrit de contesta registrat el 09.03.18, la representació processal de l'entitat bancària A SA (A), va demanar que es desestimés el recurs d'apel·lació, amb imposició a la part adversa, de les costes processals causades així com els honoraris d'advocat i de procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment, la part agent A,SA (A) reclama front la part defenent la societat B,SL i el seu administrador únic Sr. G.F.B. i la seva administradora general i esposa Sra. F.M.J.R. en demanda en la que sosté una petició de condemna per import de 20.156,41€ més els interessos pactats i les costes judicials. Per la seva banda la Sra. F.M.J.R. reclama una indemnització de danys i perjudicis soferts arran d'una caiguda accidental en un local propietat d'A -segons el seu relat- que va tenir lloc en el dia 17.9.13.

La sentència d'instància estima íntegrament la demanda principal i desestima la demanda reconvençional amb imposició de les costes a la part defenent principal.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

II.- Com a primer greuge, els demandats després d'admetre que no tenen la condició de consumidors, com molt bé raona la sentència d'instància, consideren que en haver atorgat un aval de deutes futurs en el dia en que obren el compte amb l'entitat bancària (20.8.04) no pot ser suficient per imputar-los la responsabilitat solidària juntament amb la societat (que ja reconeixen és deutora de la suma reclama del deute concedit) perquè el préstec es va concedir 9 anys després de la signatura de l'aval. Estimen que l'entitat bancària en el 2013 en concedir-los el préstec els tenia que haver recordat l'existència de l'aval de 2004 i que ells estimen que aquell aval era pels deutes existents en aquell moment i no els posteriors.

Cal començar per dir que difícilment podien tenir deutes en el moment de l'aval perquè aquest coincidir en el moment de l'obertura del compte de la societat en l'entitat bancària, la qual va exigir aquell aval als responsables

individuals i socis de la societat mercantil, garantia que no és gens extraordinària quan es tracta de societats mercantils de caire familiar o de petites dimensions.

Per altra banda no resulta versemblant -si ho fem des de la bona fe contractual- que els responsables de l'administració de la societat no recordessin que tenien l'aval compromès quan es tractava de facilitats creditícies de la pròpia societat. Aquella argumentació del recordatori podria tenir sentit si l'aval l'haguessin atorgat persones alienes a la vida i gestió de la societat, però no quan es tractava dels únics responsables de la gestió social.

En conseqüència aquest motiu no pot prosperar i hem de compartir la decisió de la sentència d'instància.

III.- Pel que fa al segon greuge dels recurrents es centra en la seva reclamació per responsabilitat extracontractual i que la sentència analitza tot i que no tenia cap connexitat amb la demanda principal però a la vista que la part contrària no hi va posar cap objecció.

I posats en aquesta tessitura hem de dir que efectivament compartim la valoració de la prova en quant no consta demostrat que la Sra. F.M.J.R. caigués en el pàrquing del centre comercial propietat d'A i en el lloc que afirma que hi havia un desnivell al terra i poca il·luminació. Ni de les fotografies aportades es detecta aquell suposat desnivell, ni la prova testifical és concloent en que va caure en el lloc que diu, ni el fet que no existeixin les cintes d'enregistrament per vídeo del lloc en el dia 17.9.13 poden afavorir-la. Sembla queixar-se la part recurrent de la passivitat de la propietat del local per no guardar les cintes del dia o bé que quan varen rebre la comunicació escrita de la Sra. F.M.J.R. no tinguessin la deferència d'oferir-li el visionat de les cintes. Però aquella passivitat que imputa a la part contrària, és la que va incorre la pròpia part perjudicada que podia haver requerit de l'entrega de les cintes en els dies posteriors a l'accident i en cas de negativa haver acudit a l'auxili judicial per obtenir-les o com a mínim obligar al seu dipòsit o la seva conservació. I res d'això va fer. Per tant, si ha mancat la prova.

Suficient per dur al convenciment de que la seva versió va ser real, només a ella se li pot imputar. D'aquesta manera el motiu ha de fracassar i amb ell tot el recurs.

IV.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat B,SL i el seu administrador únic Sr. G.F.B. i la seva administradora general i esposa Sra. F.M.J.R. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 20 de setembre de 2017, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

No fem pronunciament de les costes causades en aquesta alçada derivades d'aquest recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-